

KARHUN- KIERROS

I
/2017

55. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

Vuosijuhlat

Esittelyssä sisarosakuntamme

Kevättä kohti

Karhunkierros 1 / 2017

Lehteä tekivät:

Milla-Maria Alhanen

Jannimaija Tuomala

Maria Djakonowsky

Juho Tuomi

Erik Salminen

Martina Wetterstrand

Emilia Laaksonen

Salla Seppälä

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti

Perustettu vuonna 1963.

ISSN-L 1239-1913

ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

JULKAISIJA

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA

Milla-Maria Alhanen
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

Kannen kuva
Tommi Kervinen

Kannen nimiö
Kalle Järvenpää
muokannut Milla-Maria Alhanen

Painos
70 kappaletta

Paino
Painosalama OY

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

Vuosijuhlanumero

- 4 **Soittolista**
- 5 **Pääkirjoitus: Kasvun aikaa**
- 6 **Q-kulma:** Karokasta karonkkaan: juhlasta arkeen ja arjesta juhlaan
- 7 **Artikkeli:** Ah, vuosijuhlat
- 11 **Kolumni:** Ollaan yhdessä onnellisia
- 12 **Esittelyssä VSO**
Varför Paris, vi har ju VSO

Mimmottos föli - et sunkkaa sääki vaa oisis tulos?

Kuivarte? Ota riski - tutstu varsinaissuomalaiseen!
- 16 **Esittelyssä Åbo**
Att vara aboens
- 18 **Artikkeli:** Virkojen vaihtoa - tällä kertaa turvallisesti
- 21 **Kolumni:** Karhuhiihto 2017
- 24 Horoskooppi
- 26 Kuolemattomat

Kevään soittolista

1. I Feel it Coming - The Weeknd
2. Here Comes the Sun - The Beatles
3. Fever - Roosevelt
4. How Far I'll Go - Alessia Cara
5. Hear Me Now - Alok
6. Castle on the Hill - Ed Sheeran
7. Go Your Own Way - Fleetwood Mac
8. Sunrise - Snø
9. Clear - Pusher (ft. Mothica)
10. Pilvissä - Pariisin Kevät
11. Electric Love - BØRNS
12. Speed of Sound - Coldplay
13. Skin - Rag 'N' Bone Man
14. All We Know - The Chainsmokers
15. Waiting on the Summer - VHS Collection

Kasvun aikaa

Olin työharjoittelupaikkani puolesta mukana seminaarissa, jossa pääaiheena oli yrittäjäyys. Mukana oli erilaisten yritysten edustajia, jotka saivat vuorollaan kertoa omista kokemuksistaan työurallaan.

Eräs yrittäjä, kolmekymppinen nainen, aloitti puheenvuoronsa kertomalla eräästä lapsuudenkokemuksestaan.

– Opettelin noin viisivuotiaana ajamaan ensi kertaa ilman apupyöriä, ja totta kai kaaduinkin heti alkuun. Silloin viskasin pyöräni sivuun ja huusin, etten tee tätä enää ikinä, hän kuvaili. – Pienen kiukuttelun jälkeen aloin kuitenkin yrittää uudelleen, ja parin päivän harjoittelun jälkeen ajoin pyörää kuin vanha tekijä. Voisi sanoa, että omaksuin *growth mindsetin*.

Tämä kertomus jäi mieleeni. *Growth mindsetille* ei taida löytyä suomenkielistä nimeä, mutta simppelellä sanoen se tarkoittaa kärsivällisemmän ja ”tutkivamman” oppimistavan omaksumista. Hankalan asian kohdatessamme meidän tulee liian helposti ajateltua, että en ole tässä hyvä. Sen sijaan meidän kannattaisi ajatella: *mitä keinoja tarvitsen oppiakse- ni tämän?*

Mindsetin omaksuminen vaatii siis optimistista asennoitumista. Tämä saattaa tuntua etenkin meille suomalaisille hankalalta, mutta eihän mitään mielentilaa omaksutaankaan saman tien. Kun ajattelutapaa soveltaa aluksi yksinkertaisemmissa tehtävissä, sen voikin huomata toimivan; silloin sen mukaan toimiminen on helpompaa vastedeskin, ja myös haastavammissa tilanteissa.

Kevät on otollinen ajankohta tällaiselle itsensä kehittämiseksi. Päivien kirkastuminen ja jään sulaminen kannustavat henkiseen kasvuun paremmin kuin talven pimeys ja loska. Täällä Helsingissäkin pitäisi jo kuukauden kuluttua olla varsin keväistä – vaikka muutama pikainen takatalvi voikin siinä sivussa yllättää.

Kirjoitellessani tätä helmikuu on vaihtumassa maaliskuu- hun. Meille satolaisille tuleva kuukausi on merkittävä; vietämme osakuntavuotemme suurinta tapahtumaa, vuosijuhlaa, 25. päivä. Olemme alkaneet jo pikkuhiljaa virittäytyä tunnelmaan, ja tämäkin käsissäsi pitelemä lehti on vuosijuhlateemainen. Näiltä sivuilta löydät juhlien esittelyä, kuvia ja hyviä vinkkejä esimerkiksi pöytätapoihin liittyen.

Kuten jo on runsaasti mainostettu, juhla on tällä kertaa erilainen verrattuna aiempiin vuosiin; saamme viettää sen Vanhan ylioppilastalon arvokkaissa tiloissa yhdessä sisärosakuntiemme Åbo Nationin sekä Varsinaissuomalaisen Osakunnan kanssa. Sokerina pohjalla (tai tässä yhteydessä ehkä punssina pöytäosuuden päätteeksi) tämä löydätkin tästä lehdestä myös näiden osakuntien esittelyt.

Mikäli et siis Åboa tai VSO:ta jo etukäteen tunne, saat näistä teksteistä perusinfoa. Näin tiedät vähän jo etukäteen, millaisten tyyppien kanssa pääsetkään loppukuusta bailaamaan.

Käännä siis sivua – parhaat jutut ovat vielä tulossa!

Milla

*Milla-Maria Alhanen
Fil. yo*

Karonkasta karonkkaan – juhlasta arkeen ja arjesta juhlaan

Teksti: Jubo Tuomi

Vuosi 2017 on osakunnan historiassa siivietetään ainakin kolme karonkkaa. Näis-suorittaneita ja samalla juhlistetaan uut-häntä tuleviin haasteisiin. Vuosi alkoi viet-virkailijanvaihtokaronkkaa. Harvinaisin ta-tenkin vielä edessä.

nä mielessä harvinainen, että osakunnassa sä karonkoissa kiitetään ja juhlietaan työnsä ta tehtävän hoitajaa neuvoen ja varustaen tämällä kuraattorinvaihtokaronkkaa ja sitten pahtuma, inspehtorinvaihtokaronkka, on kui-

Inspehtorinvaihtokaronkka järjestetään 7.10.2017 Satakuntalaisen ehtoon yhteydessä. Osakunnan arvostettu ja suuresti pidetty inspehtori Hannele Niemi luopuu erinomaisesti hoitamastaan tehtävästä. Niemi luopuu tehtävästä, koska hänestä on tullut emeritaprofessori. Uudeksi inspehtorikseen osakunta on valinnut Karviasta kotoisin olevan ja Honkajoen lukiosta ylioppilaaksi kirjoittaneen farmaseuttisen kemian professori Jari Yli-Kauhaluoman. Jo ennen inspehtorinvaihtokaronkkaa haluan omasta ja osakunnan puolesta kiittää inspehtori Hannele Niemeä kaikesta hänen Satakuntalaisen Osakunnan puolesta tekemästään työstä. Vastaavasti haluan toivottaa tervetulleeksi uuden inspehtorin ja toivoo hänelle upeita vuosia osakunnan inspehtorina.

Ennen syksyä ja inspehtorinvaihtoa on kuitenkin vielä elettävänä ihastuttavat kevät ja kesä. Kevään kruunaa osakunnan 363-vuotisjuhla, joka järjestetään vuonna 2017 teemalla Yhdessä – Tillsammans. Juhla vietetään yhdessä sisarosakuntien Varsinaissuomalaisen Osakunnan ja Åbo Nationin kanssa. Sisarosakunnat muodostivat 1800-luvun puolivälistä vuoden 1904 alkuun asti Länsisuomalaisen Osakunnan, jonka perintöä vaalitaan nykyään erilaisin tilaisuuksin.

Vuosijuhlalta on tulossa mieleenpainuva spehtaakkeli. Vuosijuhlapäivänä ennen iltajuhlaa järjestetään päivätilaisuuksia, joista Satakuntalaisen Osakunnan tilaisuus järjestetään Satakuntatalolla. Näiden jälkeen on osakuntien yhteinen cocktailtilaisuus, joka on Osakuntatalolla eli Uudella ylioppilastalolla. Iltajuhla tanssiaisineen puolestaan järjestetään Vanhalla ylioppilastalolla. Samassa juhlassa saadaan siis nauttia akateemisen elämän riemuista kolmessa eri ylioppilaselämän keskuksessa. Tällainen tilaisuus suurine juhlallisuuksineen tarjoutuu opiskelijalle opiskelujen aikana yleensä vain kerran, jos sitäkään. Toivottavasti näen teistä mahdollisimman monet juhlissa ja niiden jatkoilla, ja saamme viettää yhdessä ikimuistaisen viikonlopun.

Juhlien väliin mahtuu myös sopivasti arkea. Toivotan kaikille Karhunkierroksen lukijoille oikein hyvää alkanutta kevättä sekä onnea ja menestystä koko vuodelle osakunta- ja muihin tehtäviin. Kyllä se vappu ja kesäkin sieltä vielä aikanaan tulee.

Q

Ah, vuosijuhlat.

Osakuntamme suurin ja kaunein tapahtuma! Se yksi viikonloppu vuodessa, jolloin saat pukeutua parhaaseen pukuusi ja nauttia yllin kyllin hyvää ruokaa ja juomaa. Pääset lisäksi tutustumaan uusiin ihmisiin, käymään mielenkiintoisia keskusteluja ja tanssimaan heidän kanssaan yön yli.

Vuosijuhlamme ovat sisältäneet lukemattomia legendaarisia tapahtumia aina kokkareilta aamujäätelön toilailuihin sekä silliksen kuolemattomiin lausahduksiin. Normaalisti olemme viettäneet juhlat alusta loppuun Satakuntatalolla, tänä vuonna näyttämönä ovat Vanha ja Uusi ylioppilastalo.

Olivatpa puitteet mitkä tahansa, seura on kuitenkin aina tärkein. Värikästä satolaisporukkaamme täydentävät tällä kertaa Åbon ja VSO:n jäsenet. Olosuhteet ovat siis mitä otollisimmat bailuille, joista jälkeläisemme tulevat huhuamaan osakunnillamme vielä 2080-luvulla ja sen jälkeenkin.

Ohessa näet osakuntalaisilta tiedusteltuja vinkkejä juhliin. Ohjeet on napattu Karhunkierroksen numerosta **1/2013**, mutta ne ovat erinomaisia ja ajattomia. Lisäksi pääset ihailemaan kuvagalleriaa vujujemme hetkistä eri vuosien varrelta.

KK kysyi

1 Millainen henkilö on hyvää pöytäseuraa?

- Ottaa aktiivisesti osaa keskusteluun.
- Pitää keskustelun kepeänä ja antaa kaikkien puhua.
- Juttelee aiheista, joista jokainen voi jutella; ei sisäpiirijuttuja
- On avoin ja kiinnostunut ympärillä olevista.
- Kunnioittaa ohjelmaa.
- Selittää uusia/paikallisia tapoja ne tuntiessaan tai on niistä kiinnostunut ollessaan vieraammissa juhlissa.
- Pyytää tanssimaan oma-aloitteisesti.

2 Millainen henkilö on huonoa pöytäseuraa?

- Ei puhu mitään.
- Puhuu vain itsestään tai siitä, miten kaikki on omassa osakunnassa järjestetty parhaiten.
- On liian humalassa.
- Juttelee vain omien tuttujensa kanssa.
- Puhuu ohjelman päälle.
- Ei tule juhlaan pitämään hauskaa, vaan vahtimaan, että asiat tehdään ”oikein”.
- Häipyä aina tilaisuuden tullen; kertoo seuran epäkunnioituksesta.
- Valtaa koko jalkatilan pöydän alla.
- Sammuu pöytään.
- Kuhertelee jatkuvasti oman avecinsa kanssa tai puhuu seksielämästään.

3 Etkoiluvinkkejä vuosijuhliin?

”Pukeudutaan yhdessä tyttökavereiden kanssa, syödään cocktail-paloja ja juodaan skumppaa.” – nimim. Fuksi 04

”Tärkeintä on muistaa syödä jotain, eikä lähteä etkoille ja juhlaan tyhjin vatsoin.” – nimim. Vanha kettu

”Juhlaan on aina mukavampi mennä jonkun kanssa kuin yksin. Kannattaa sopia kaverin kanssa etkot esim. Vanhalle ja ilmoittaa siitä myös muille tuttaville, jotka tulevat mukaan jos tulevat. On hyvä nauttia todellakin tässä vaiheessa vain yhden, ettei mene varsinaisessa juhlassa vahingossa ylikunnon puolelle. Kun juhlaan saapuu kaksin tai pienessä seurueessa, juhla-mieli nousee nopeammin, eikä tarvitse juhlan alussa jännittää, keiden kanssa aloittaa jutustelu.” - nimim. Vinni

Teksti: Hanna Hannus

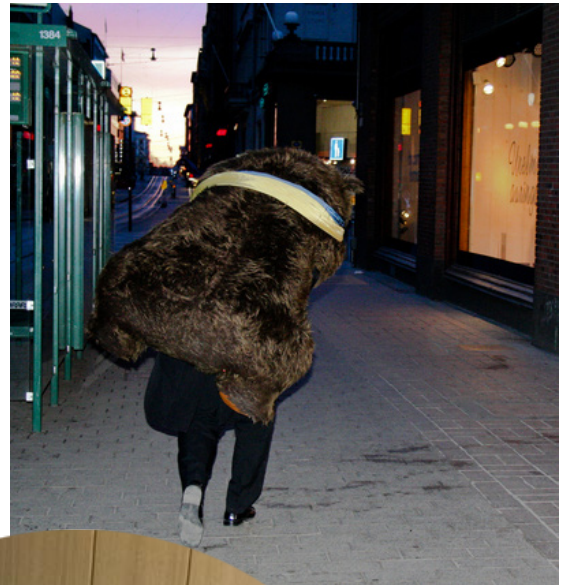
Kuva 1
Laulun ja sosialisoinnin lisäksi pöytäosuuden kuohukermat ovat upeat puheet.

Kuva 2
Keittiössäkin käy kaiken aikaa kova vilinä; toisinaan se on kuulunut Kiltasalinkin puolelta iloisena nauruna ja astioiden kolinana.

Kuva 3
Vuonna 2013 vujut sattuivat samalle päivälle Earth Hourin kanssa. Kynttilöiden valossa oli tunnelmallista, mutta lasien täyttö oli apuhenkilöstölle melkoista kikkailua.

Kuva 4
Tauolla on kuvien aika. Tässä vaiheessa iltaa selfieistä tulee huikkeitä!

Kuva 5
Myös arvontaa ollaan saatu jännittää joka vuosi.

6. Tanssin pyörähtely sujuu upeasti niin juhlan päätteeksi...

7. ...kuin jatkoillakin.

8. Porukkaa putoilee jatkoilla, mutta moni jaksaa valvoa aamujäätelölle asti. Pari vuotta sitten miehemme innostuivat esittämään Romanssin metron vartijalle.

9. Maskottimme Aito pääsee sekin mukaan jätskille.

10. Olo saattaa olla vielä aamujäätelölläkin yllättävän pirteä.

11. Silliksellä voi ottaa vihdoin iisisti.

Ollaan *Yhdessä* Onnellisia

Teksti: Jannimajja Tuomala

Jouluni sujui palmujen katveessa vaihteeksi. Perhematka Kanarialla tarjosi auringon lisäksi ajateltavaa vuoteen 2017. Loma-viikon aikana nimittäin tuli tavaksi, että joku kuudesta matkailijastamme piti puheen pöytäseurueelle.

Eräänä iltana veljeni sai kunnian avata sanaisen arkkunsa, mikä ei häntä enakkoon hirveästi innostanut. Hän kuitenkin selvisi ja lisäksi lähestyi asiaa uudesta näkökulmasta kertoen, mistä on onnellinen. Kyseessä ei ollut rehvastelevali ylistys omasta mahtavasta elämästä. Myöskään ideana ei ollut ladella moneen kertaan kuultuja reseptejä taonnellisuuden saavuttamiseen. Sen sijaan hän jakoi, mistä on onnellinen muiden elämässä: kuinka tuntuu hyvältä, että joku on löytänyt oman paikkansa maailmassa ja toinen on tarjonnut yhden mallin hyvälle parisuhteelle.

Tuon puheen inspiroimana kannustan meitä kaikkia olemaan onnellisia yhdessä. Vaikka oma elämä ei juuri nyt olisi selkeimmillään, ei kannata jäädä epämääräisyyteen rypemään. Kun osaa olla onnellinen muiden puolesta, huomaa hyvien tunteiden tarttuvan.

Tuntekkaamme siis iloa ja riemua, kun ihmiset onnistuvat ympärillämme. Muistetaan pitää myös hauskaa porukalla! Hyvän tilaisuuden tähän antaa **Yhdessä – Tillsammans vuosijuhlat**. Tänä vuonna siis on hyvä alkaa löytää positiivista energiaa ihmisistä ympärillä aivan uudella tavalla.

Onnea matkaan!

Kirjoittaja:

Pessimisti, joka yrittää luoda ympärilleen optimistisuutta

Varför Paris, vi har ju VSO

Teksti:

Martina Wetterstrand (Varsinaissuomalainen Osakunta)

1906 - Helsingin yliopiston Varsinaissuomalainen osakunnan syntävuosi, joka perustuu mm. yliopiston rehtorin Edv. Hjeltin osakuntaelämän rauhoittamiseksi tähtääviin, kielellisiin perusteisiin tapahtuviin jakoihin. Juuret Helsingin yliopiston Länsisuomalaisessa osakunnassa, jonka satakuntalainen, turkulainen ja boreaalinen ylioppilaskorporaatio muodostivat vuonna 1848.

1907 - toiminta käynnistyi reilun 100 jäsenen voimin Vanhalla, inspehtori E. N. Setälän kaitsennassa. VSO:n sihteeri Alina Mattson teki lokakuun ensimmäisessä kokouksessa ehdotuksen osakuntien yhteisen talon rakentamisesta Vanhan ylioppilastalon viereiselle tontille.

Varsinaissuomalaisten laulu ("Helky laulu Auran rantain..."), Varsinais-Suomen maakuntalaulu, syntyi Helsingin yliopiston Varsinaissuomalaisen osakunnan 1909–1910 toimeenpaneman runokilpailun tuloksena. Laulun on sanoittanut Väinö Kolkkala (nimimerkillä Väinö Kulo) ja säveltänyt Toivo Nieminen (myöh. Louko). Se esitettiin ensimmäisen kerran Varsinais-Suomen nuorisoseurain liiton kesäjuhilla Prunkkalassa (nyk. Aura) 27. kesäkuuta 1915.

Koti keskellä Helsingiä - Uuden ylioppilastalon osakuntahuoneiston lisäksi VSO:lla on tällä hetkellä yhteensä 8 asunto-paikkaa hyvillä sijainneilla, Kruununhaassa Kulmakadun kaksio ja Kalliossa kolmessa eri kohteessa kuusi yksiötä.

VSOH - kuraattorin johtaman hallituksen virat: sihteeri, emäntä, isäntä, taloudenhoitaja, toiminnanjohtaja, tiedostussihteeri sekä hallituksen 7. jäsen. Hallituksen ulkopuolisia virkoja ovat abimajuri, arkistonhoitaja, fuksimestari, kulttuurisihteeri, laulunjohtaja, ruiskumestari, tietotekniikkavastaava, ulkoasiainsihteeri, urheiluohjaaja, valokuvaaja, vuosijuhlamestari, ympäristövastaava.

Varsinaissuomalaisen osakunnan kunniajäseniä:
Akseli Gallén-Kallela, C. G. E. Mannerheim, Wäinö Aaltonen, Martti Haavio, V. J. Sukselainen, Mauno Koivisto, Sauli Niinistö.

Ystävyysjärjestöt Virossa ja Ruotsissa: Korporatsioon Rotalia Tartto/Tallinna sekä Östgöta Nation Uppsala ja Lund.

VSO:n senioreiden ja muiden varttuneempien osakuntalaisten muodostama seura Maunu Tavastin Kilta (MTK tai Kilta), perustettu vuonna 1932.

Varsinaiset kerhot - Vakiintuneimpia harrastuspohjaisia yhteenkerääntymiä ovat Varsinaiset Naiset (eli Suomen ihastuttavimmat tyttöt) ja The Real Bowlers' of VSO (osakunnan keilakerho), jotka järjestävät lukuvuosittain kaikille avoimia tapahtumia. Ajoittaisia renessanssikukoistuksia ovat käyneet läpi myös Humanistikerho, Koltiaiset, Juristikerho ja Kulinaristikerho. Viitteitä myös Herrasmiespossukerhon olemassaolosta on.

osakunta
 New Student House, Helsinki

♥ salakavalampi, ainsalone ja 55 muuta
 osakunta Mahtava @henrikkaronkkonen kävi
 keskustelemassa osakuntalaisten kanssa
 sinkkuelämän kiemuroista ja
 #Mielikuvituspoikaystävä-kirjastaan. Perastakin tuli
 heti fani! #VSOsakunta #osakunta #sinkkublogi

Seuraa VSO:ta somessa
Facebook:
@varsinaissuomalainen
Instagram:
osakunta

Mimmottos föli – et sunkkaa sääki vaa oisis tulos?

Me varsinaissuomalaiset majailemme Helsingin keskustan hulpeimmassa kattohuoneistossa, Uuden ylioppilastalon 6. kerroksessa - vuodesta 2009 alkaen sopuisasti Savolaisen osakunnan kämppeksinä. Tilat on nimetty kotiseuturakkauten mukaisesti mm. Uudeksikaupungiksi, Pertteliksi, Raisioksikin.

Perilänsuomalaisehkoon tapaan kokoonnumme osikselle aina keskiviikkoisin osakuntailtaan eli kuntikseen. Viimeistään klo 19 kieppeillä Männistö tarjoaa ilmaista iltapalaa ja toiminnanjohtajat ovat kutsuneet paikalle joko jonkun vierailevan puhujan taikka toteuttavat muuta kehittävää toimintaa.

”Kuntisjatkoille” ominaista aktiviteettia on mm. erilaiset seurapelit, joiden pariin keräännyttään niin sohva- kuin pyöreämpienkin pöytien ääreen.

Viikottaisten kuntisten lisäksi VSON toimintaan kuuluu aktiivista kulttuuri- ja urheilutoimintaa, kerhojen järjestämiä tilaisuuksia sekä tietysti juhlia.

Tammi-helmikuun vaihteessa vuosi korkataan käyntiin VVK:n eli virkailijavaihtokaronkan merkeissä. Helmikuussa on vuorovuosin Herra-/daamipäivälliset, jolloin osakunnan naiset/miehet järjestävät teemabileet toistensa iloksi ja vähän päänmeksikin.

Maaliskuun lopun vuosijuhlaviikko koostuu niin tilojen puunaamisesta ja tarjoilujen valmistelusta, kuin vuosijuhlakeilauksesta, -kokouksesta ja perjantai-illan kansainvälisistä illallisista yhdessä virolaisten ja ruotsalaisten ystäviemme kanssa. Vuosijuhlaviiikonloppuna lauantain päivä- ja iltajuhlat jatkoineen taputellaan perinteisesti Pataässästä sillikselle -kuvion mukaisesti, sisukaimpien jaksassa humuta maanantaille saakka.

Kun vuosijuhlista on tovi palauteltu, on aika viettää opiskelijavuoden karnevaalia eli vappua – ainakin osakunnan Kulmakadun kaksion vappuetkojen ja Ullanlinnan vappupiknikin merkeissä.

Suunnilleen joka toinen vuosi loppukevään nuorseniorisitseillä kokoontuu niin nuorempi kuin vähän vanhempiakin osakuntapolvi.

Kesäsitsit juhliataan kesäkuun alussa, ja näiden juhlien odotetuin hetki on Suloisen Suven tai Suven Sulon sepelöitseminen. Elokuussa VSOLaiset, yleensä jopa joitakin senioreita myöten, suuntaavat kesäretkelle maakuntaan.

Osakuntasyksy skoolataan alkaneeksi (viimeistään) syyslokakuun rapujuhliissa, ja uudet osakuntalaiset toivotetaan tervetulleiksi VSON toimintaan ja perinteisiin fuksipäiväsytyksissä sekä fuksiaisissa. Syksyn kokokohta marraskuussa on kakkosjuhlamme Turun palo, jonka ohjelmistoon kuuluu perinteisesti muun muassa (itse kirjoitettu) fuksien

esittämä näytelmä ja ruiskumestarin palopuhe.

Vuosi paketoidaan itsenäisyyspäivän perinteiden lisäksi vapaa-muotoisemmin myös fuksien / tuoreiden civisten järjestämissä pikkujouluissa.

Teksti: Martina Wetterstrand

Kuivarte?

Ota riski – tutustu varsinaissuomalaiseen!

Varsinaissuomalaista sielunmaisemaa on kuvattu varsin ansiokkaasti jo aiemmin Karhunkierroksessa 3/2003 – kiitos emerita kuraattori Hanna-Ilona Härmävaaran sanataituruuden – mistä syystä kenties tämän esittelyn tyyliksi valikoitui kontrastisesti tylsäkö asiaproosa. Kuulkaatte kuitenkin VSO-aktiivien sanoin vielä siitä, mikä tekee VSOsta juuri VSON ja miksi meihin varsinaissuomalaisiin tohtii tutustuakin.

Mitä VSO:laisuus on opettanut sinulle? Mikä on ollut sinulle merkittävin VSO-tapahtuma tai tärkein perinne? Mitä varsinaissuomalaisen kanssa kannattaa tehdä “yhdessä, tillsammans”?

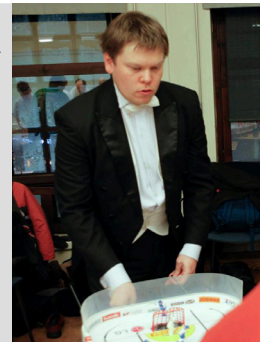
IISA

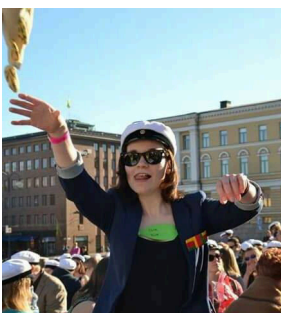
- Kyllä me Varsinais-Suomalaiset vedämme hienosti yhtä köyhtä asioista, ja kun jotain sovitaan, niin hommat tehdään täsmällisesti loppuun. VSolla voi olla oma itsensä, ihan vaan sellainen kun oikeasti on.
- Fuksivuoden merkittävin tapahtuma VSossa on ollut tähän mennessä loppusyksyn Turun Palo-juhla.
- Varsinaissuomalaisen kanssa kannattaa istahtaa Aurajoen rannalle lämpimänä kesäpäivänä ja piipah-
taa pikavisiitillä Turun linnassa. No hei - kyllä meidän kanssa voi tehdä ihan mitä vaan!

NIKO

- Saattaa kuulostaa todella hämmentävältä, mutta osakunnan myötä Turusta on tullut henkinen koti-
kaupunkini, vaikken ole siellä koskaan asunut. Joka kerta kun linja-auton tai junan ikkunasta siintää
Tuomiokirkon torni, tunnen tulevani kotiin.
- Tämä perinne on samalla myös haaste Tillsammans-juhliin: kaikkein kovimmista vuosijuhlista vii-
meinen frakkipukuinen henkilö poistuu vasta tiistaina!
- Huutaa kuuluvalla äänellä HAUKIRINKI!

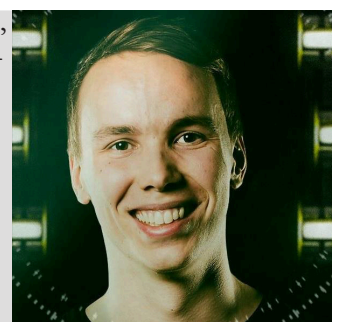
PIPI

- Niin paljon, että vaikea luetella. Olen ehdottomasti avarakatseisempi ja rohkeampi kuin ennen. Olen oppinut myös sosiaalisia taitoja, krapulasta selviytymistä ja ihmisistä välittämistä. Matkaan on tarttunut myös paljon mahtavia elämäntapahtumia.
- Ehdottomasti haukirinki! Riitti alkaa sillä, että joku huutaa ”Haukirinki” ja huutoon kuuluu vasta-
ta ”Haukirinki huudettu”. Haukirinki lisää osakuntalaisten yhteenkuuluvuuden tunnetta enkä usko,
että kukaan voi kutsua itseään vsolaiseksi ennen kuin on osallistunut siihen.
- Juoda haukea ja harrastaa porrasurheilua!

MIIKA

- Esa Saarisen sanoin - ystävyys, läheisyys, poikarakkaus. Hallitusvuodet oli ehkä opettavimpia, kun kunnolla tutustui koko osakuntaan - ihmisiin ja perinteisiin - sekä sai pyörittää mitä erilai-
simpia vastuita kaiken muun ohella. Eikä se kovin ikävää aikaa ollut noin muutenkaan. Mutta
toisaalta VSO ja tää mahtava porukka on antanut paljon sellasta, mitä ei osaa eritellä.
- Kesäretket. Se kun mennään koko porukalla korpeen ja bileet jatkuu koko viikonlopun yli.
Ns. henkisesti sen ylikin.
- Mennä Heseen ja tarjota kerrarit. Hyvä ruoka, parempi mieli.

Att vara aboens

Teksti:

Emilia Laaksonen (Åbo Nation)

Åbo Nation on ruotsinkielinen osakunta joka asustaa Uudella Ylioppilastalolla, tiloissa joita kutsumme Nypole-niksi. Jaamme tiloja toisen osakunnan ja monen pienen sekä ison järjestön kanssa, joten Nypolenilla harvoin tuntee olonsa yksinäiseksi koska ihmisiä siellä liikkuu vaikka kuinka paljon. Itse nimi tulee siitä että ennen vanhaan osakun-ta asui paikassa jonka nimi oli Kupolen (tässä paikassa katto oli siis kupolin muotoinen). Kun tuli aika muuttaa, uusi paikka nimettiin sen mukaisesti uudeksi Kupoliksi, Nypolen.

Järjestämme vuoden ympäri erilaista ohjelmaa “kämpistemme” ja muiden ruotsinkielisten osakuntien kanssa. Joten vaikka Åbo Nation on itsessään hyvin pieni osakunta olemme mukana järjestämässä ihan reilun kokoisia tapahtumia ja sitsejäkin. En missään nimessä saa unohtaa yhteistä ohjelmaa näin sisarosakuntienkin kesken, kiitos läänin ja tämä yhteistyö. Tämä on minusta yksi aivan mahtava asia!

Osakunnissa ja ainejärjestöissähän sitsit ovat hyvin tavallisia. Åbolla on kuitenkin suhteellisen uusi perinne, nimelt-ään “Smugglarklubben”. Smugglarklubben ei ole sitsi, vaan teema-bile jossa esiintyy live-bändi. Nämä bileet järjest-etään aina kerran vuodessa ja joka vuosi on ollut vanha vuosiluku teemana. Tähän iltaan ovat kaikki opiskelijat Helsingistä tervetulleita, ja kukapa ei haluaisi tanssia nostalgiamusiikin tahtiin kokonaisen yön?

En tiedä, mistä osakuntamme rakkaus punssiin on alkanut. Osakunnillehan on ylipäänsä tavallista arvostaa punssia, mutta meillä tämä on yksi erikoisuuksistamme. Meillä on jopa seniori, joka on kirjoittanut kirjan tästä nestemäisestä kullasta - ja totta kai meillä on myös oma punssimme, Panacesis Aboensis. Sitä valmistetaan aina sitä mukaa kun joku on onnistunut salakuljettamaan Arrakkia mukanaan Ruotsista.

Tässä oli lyhyt kertomus osakunnastani, ja siitä mitä siinä on niin erikoista. Voisin jatkaa ikuisuuksiin siitä, kuinka osakuntaurheilumme on varmaan hulluin Helsingissä, kuinka meillä on vauvan pään muotoinen patsas, jota kutsumme Valdemariksi ja kuinka sotkuinen kansliamme on ympäri vuoden. Jos haluat tietää lisää, niin tervetuloa meille Nypoleniin; vastaan mielelläni kysymyksiinne!

abonation

♥ hannahannus ja 12 muuta

abonation Värbal i Uppsala på Smålands nation!

17. TOUKOKUUTA 2015

Seuraa Åboa somessa

**facebook:
@abonation**

**Instagram:
abonation**

Virkojen vaihtoa - tällä kertaa *turvallisesti*

Isäntä ja emäntä demonstroivat sitsivieraille, kuinka pyöräily tapahtuu turvallisesti.

Osakunnan virat luovutettiin seuraajalle jälleen lähes rituaaliksi muodostunein menoin virkailijanvaihtokartonkassa (tutummin VVK). Karonkka on jokavuotinen kutsuvierastilaisuus, johon pääsee mukaan joko luovuttamalla viran tai ottamalla sellaisen vastaan. Väännöt käydään jo marraskuun kokouksessa, joten syytä suolapurkkien tuomiselle ei (yleensä) ole.

VVK on joka vuosi vaihtuvalla teemalla pidettävä pöytäjuhla. Teemasitsejä ja –juhlia osakunta kyllä tarjoaa, mutta mikään teemajuhla ei kerää vuodesta toiseen niin valtavaa panostusta kuin VVK. Teemoja on vuosien varrella nähty kaikenlaisia hassuista hatuista Dallasiin ja pyjamabileisiin. Tämän vuoden karonkka osui 112-päivälle, joten teema oli sen mukaisesti ”safety first”. Teema näkyi näissä juhlissa kaikessa juhlijoiden puvuista ohjelmaan ja viranvaihdon kuvitukseen.

Sekä vieraat että järjestäjät olivat nähneet vaivaa teeman toteuttamiseen: viran vaihtumisen taustaksi tehty diaesitys sisälsi kaikkea onnettomuuksista ensiapuun, isäntä ja emäntä taas esittelivät pyöräilyn turvallisuutta pienen speaktaakkelin muodossa. Juhlijat olivat panostaneet teeman mukaiseen pukeutumiseen, joka sisälsi kaikkea pyöräilyturvallisuudesta seksuaaliturvallisuuteen – ja turvallisiin eläimiin.

VVK on teemajuhlana pitänyt pintansa. Ehkä osittain siksi se on myös säilyttänyt asemansa haluttuna ja puhuttuna juhlena vuodesta toiseen.

Teksti: Maria Djakonowsky

Kuvat: Tommi Kervinen

Kuraattorinvaihto tapahtui jo pari viikkoa aikaisemmin QVK:ssa, mutta se vahvistettiin näillä sitseillä. Tällä kertaa se tapahtui ihan liekeissä.

Turvallisuus on sanana moniulotteinen, ja tämä näkyi myös pukeutumisessa. Kuvassa turvallinen eläin, hevonen.

Jatkoilla oltiin (jälleen kerran) varsin lemmekkäissä tunnelmissa.

Tämän takia teemapukeutuminen juhlissa on hyvä idea: puvusta voi olla hyötyä myös jatkoilla. Tässä esimerkki siitä, kuinka satolainen voi huolehtia kanssasatolaisen turvallisuudesta.

Jatkoilla ihmeteltiin pyöräilyn turvallisuus-ohjeita.

Osakunnalla toimii tänä vuonna myös projektivirkailijoita ensimmäistä kertaa. Kuvassa ensimmäinen amiraali Mikael De Meulder, joka on jo ihan valmis Festival på Boteniin.

Karhuhihto 2017: Hiihtäen Honkajoelta Euraan

Teksti: Erik Salminen

Osakunnan perinteinen hiihtoretki Karhuhihto edellisestä ystävyyskunnasta Honkajoelta nykyiseen eli Euraan toteutettiin helmikuun viimeisenä viikonloppuna. Tänä vuonna hiihtäjiä lähti mukaan viisi satolaista ja kolme hämisläistä. Lisäksi mukana oli kolmen hengen huoltotiimi. Matkaa oli teitä pitkin n. 150 km, joka jaettiin sopiviin pätkiin. Seuraavaksi lyhyt kertomus viikonlopusta Karhuhihtovastavan ja samalla ensikertalaisen näkökulmasta.

Perjantai

Perjantai lähti heti käyntiin ilouutisilla: Satakunnassa oli onnekaasti satanut lunta koko edeltävän viikon ja masentava harmaus oli saanut väistyä lumihankien tieltä. Huoltovalmistelutkin oli saatu sopivan kaaoksen saattelemina kuntoon ja homma alkoi olla niin sanotusti näpeissä. Päätettiin lähteä hyvän ystäväni Antin kanssa hieman etuajassa maakuntaan, jotta kaikki olisi valmista hiihtäjien saapuessa pelipaikoille. Pienimuotoinen hype elämäni ensimmäisestä Karhuhihdosta alkoi rakentua!

Kohtasimme suurimman osan possesta Porissa, josta siirryimme huoltoautoilla kohti ensimmäistä majoituspaikkaamme vapaa-ajankeskus Honkalaa. Honkajoella meitä oli vastassa kolme kunnan yritysmaailman edustajaa, mukaan lukien ex-osakuntalainen Hannu Uusihonko. Yrittäjät olivat lämmittäneet meille saunan ja hankkineet notkuvat tarjoilupöydät iltaa varten. Myös kunnan edustajat olivat muistaneet meitä anteliailla aamiaistarpeilla, joten nukkumaan päästiin kiitollisina hyristen.

Lauantai

Aamu lähti käyntiin ehkä hieman hitaanlaisesti legendaarisen herätysbiisin (Koira ja Kissa laulaa 10 h) sekä aamupalan avulla. Pakkanen oli kiristynyt yöllä ja aamullakin oli vielä -9°C , mutta toisaalta pilvetön taivas. Honkajoen kunnanjohtaja saapui heti aamusta ottamaan vastaan Karhuviestin ja lähettämään meidät matkaan.

Alun kylmyys väistyi käytännössä heti kun päästiin liikkeelle. Sää oli suorastaan optimaalinen kevyelle hiihtolenkille! Henkilökohtaista huojennusta aiheuttai se, että isältä lainaamani, kaksi numeroa liian suuret monot, eivät tuhonneet jalkojani ihan totaalisesti ensimmäisen patkän aikana ja loppureissun jalat pärjäisivätkin huolellisen teippauksen avulla. Seikkailu oli alkanut!

Tavoitteenamme oli päästä puolen päivän aikaan Kankaanpäähän (matkaa n. 26 km), jossa meitä odotti Kankaanpään Seudun haastattelu. Alustava arviomme osoittautui opettavaisen optimistiseksi, sillä pääsimme lopulta perille vasta noin kahden aikaan. Matka itsessään oli kuitenkin mieletön: raiakas ilma ja auringon lämpö tekivät ojen ja peltojen ylityksistä sekä metsäosuuksista nautinnollisia. Olosuhteet eivät olisi voineet olla paremmat hiihtoa ajatellen.

Saatuamme haastattelun Kankaanpäässä hoidettua siirryimme Teron vanhempien luo syömään maukasta kanakeittoa. Vaikka aikataulumme oli jo ensimmäisen aamupäivän jälkeen levinnyt käsiin, olimme hyvissä mielin siirtymässä kohti Pomarkkua, josta alkaisi matkan suo-osuus. Se osoittautuikin ehkä reitin kauneimmaksi osuudeksi, kun pääsimme käytännössä keskelle suota auringon laskiessa.

Kohtasimme huollon suonylityksen jälkeen ja aloimme pohtia illan suunnitelmaa. Matkaa majoituspaikkaamme Kylmälahdelle oli vielä yli 15 km ja alkoi olla pimeää. Kaksi hiihtäjistämme lähtivät autojen kyydillä majapaikkaan, kun taas me loput päätimme katsoa kuinka lähelle kohdetta pääsisimme järkevään aikaan.

Aluksi hämärässä hiihtäminen ei tuottanut ongelmia, mutta illan yhä synkentyessä tajusimme, että vain kahdella meistä oli otsalamput mukana. Loput olivat tietysti jääneet toiseen huoltoautoon. Eipä siinä, sitten paineltiin menemään, mutta vähän varovaisemmin. Onneksi kyseessä oli vain koko viikonlopun mäkinen osuus.

Eihän siitä reissusta ihan haavereita selvitty, mutta onnistuimme välttämään suuremmat loukkaantumiset. Ongelmallisinta oli lähinnä se, että alamäissä ei enää nähnyt hiekotettuja kohtia, joihin osuminen saattoi johtaa äkkipysähdykseen ja ilmalentoon. Allekirjoittanutkin onnistui rikkomaan polveaan muutamaankin otteeseen. Mieleen painuvin keissi oli kuitenkin se, kun joukkomme alkoi laulaa Infanteriettiä mäelle noustessa. Itse olin jonon hännillä ja aloin alamäkeen päästessäni ihmetellä, että miten kärjessä viilettänyt Mäkipää innostui laulusta niin paljon, että alkoi pomppimaan laudulla. Karu totuus iski ”KIVIÄ” huudon myötä ja kohta olin sitten itsekkin pomppimassa.

Ikuisuudelta tuntuneen ajan jälkeen huoltoautot saapuivat paikalle viemään meidät turvaan. Saunan ja iltapalan jälkeen teki oikein hyvää asettua makuulle, nivusten ja jalanpohjien kiljuessa. Laskeskelin että ensimmäisen päivän vajaa 50 km oli kymmenkertainen hiihtomatka verrattuna edelliseen pisimpään suoritukseeni. Eikä se ollut vielä siinä!

Honkajoella päästiin ihailemaan tuulivoimaloita läheltä.

Hiihtäjät suon silmässä.

Sunnuntai

Sunnuntai saatiin tehokkaasti käyntiin ”Mika Häkkinen” – biisin saattamana. Meillä oli sovittuna Sydän-Satakunnan haastattelu Harjavallassa heti aamusta ja pääsimme siitä suoraan liikkeelle. Tavoitteemme oli päästä puolenpäivän aikaan Kiukaisiin mehutauolle ja sieltä neljäksi Euraan, jossa meitä odotti vastaanotto. Vaikka sää ei vetänytkaan vertoja lauantaille niin suksi luisti yllättävän hyvin ja pian kankeat raajatkin tottuivat taas hiihtämisen meininkiin.

Pääsimme yhden tauon taktiikalla ripeästi Kiukaisiin ja sisälle lämmittelemään. Tässä kohtaa voin todeta, että ilman huoltoa ei olisi Karhuhiihtoa. Jokaisella huoltopisteellä oli vastassa tarvittavat tarjoilut ja ennen kaikkea iloista seuraa. Matkassa kulki myös mystinen karhueläin, joka eväitä tarpeeksi tarjoiltuaan otti sukset jalkaan ja johdatti jo hieman kankeat hiihtäjät läpi viimeisen osuuden, maaliin Euraan.

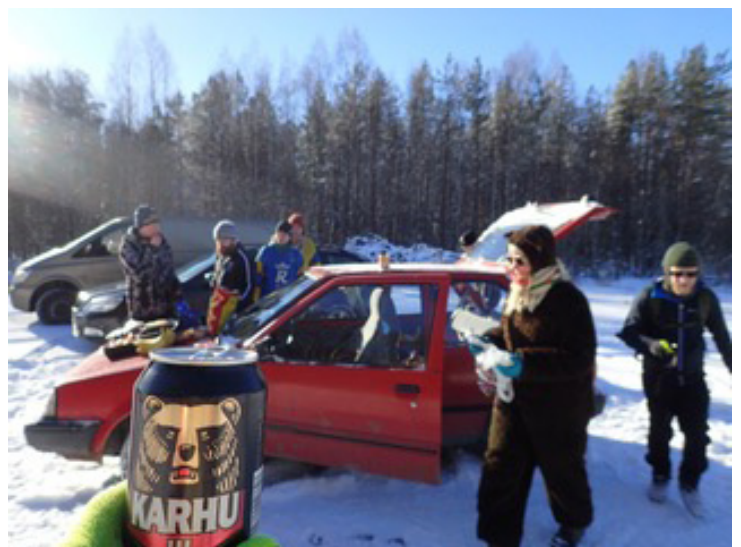
Eurassa meitä odotti juhlallinen vastaanotto, kun kunnanjohtaja ja kulttuuritoimenjohtaja toivottivat meidät tervetulleiksi Jokisaunalla. Ensin saunottiin ja käytiin pulahtamassa Eurajoessa, jonka jälkeen päästiin nauttimaan herkullisesta pitopöydästä. Kyllä se päälle 72 km hiihdon jälkeen kelpasikin. Ahdettuamme itsemme täyteen lähdimme väsyneinä, mutta onnellisina takaisin kohti Helsinkiä.

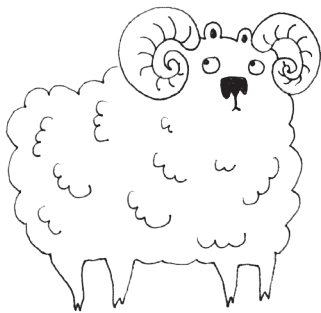
Minulle elämäni ensimmäinen Karhuhiihto oli eppinen tapahtuma ja toivon että osallistujat nauttivat siitä yhtä suuresti! Oli sydäntä lämmittävää huomata miten iloisesti meidät otettiin vastaan jokaisessa kunnassa ja kuinka avokätisesti meitä kestittiin.

Eipä tässä voi oikeastaan muuta sanoa, kuin massiivinen kiitos kaikille Karhuhiihdossa mukana olleille! Luulenpa että seuraavan kerran sukset saa näihin jalkoihin taas vuoden päästä samoissa merkeissä.

Erik Salminen
Karhuhiihtovastaava 2017

Huollossa oli aina tarjolla kaikkea mitä hiihtäjä voi tarvita - ja enemmän!

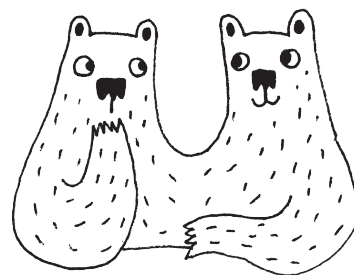

Oinas

Talon sisäpihan roskiksilla toisinaan pyörivä rotta päätyy jotenkin huoneeseesi ja pistää paikat remonttiin poissa ollessasi. Samana päivänä on juuri parahiksi siisteystarkastus.

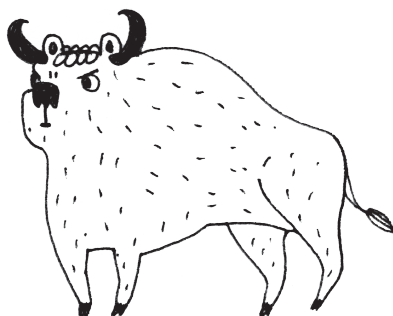
Härkä

Löydät hammasmukistasi sokeritoukkayhdyskunnan.

Kaksoset

Puhelimesi alkaa sekoilla ja lähettää kaverikeskusteluun suuntaamasi erittäin riskialttiin viestin työpaikkasi WhatsApp-ryhmään.

H

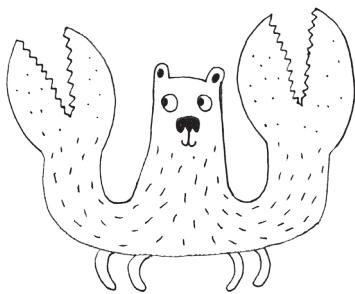
o

r

r

o

r

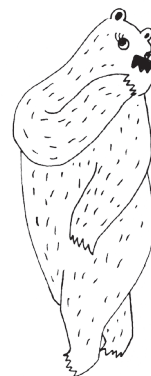

Rapu

Sinua pyydetään ex tempore pitämään puhe vuosijuhlissa, mutta pääsi tyhjenee saman tien, kun nouset puhujanpönttöön. Joten päätät improvisoida – katastrofaalisin seurauksin.

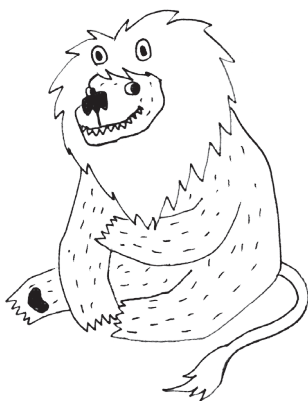
Leijona

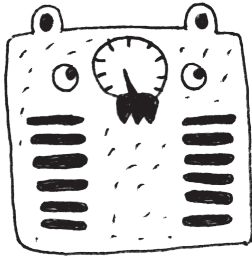
Unohdat valmistamasi hermesopan kahdeksi viikoksi jääkaappisi perukoille ja se alkaa elää siellä omaa elämäänsä.

Neitsyt

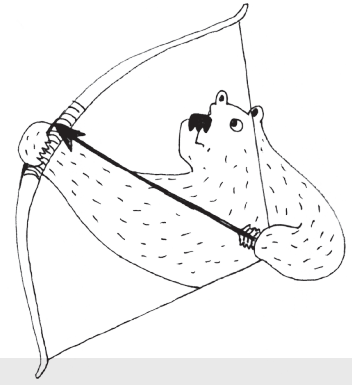
Menet vujupäivän aamuna kamppaajalle ja saat siellä juhlakampanuksen sijasta kauniin fosforinvihreän kuontalon.

Skorpioni

Heräät painajaisesta, jossa töhöilit oikein kunnolla osakuntabileiden jatkoilla. Pian järkyttävä oivallus iskee tajuntaasi: se kaikki todella tapahtui viime yönä.

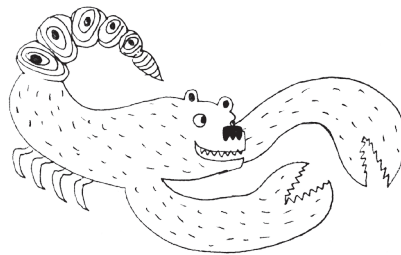

Jousimies

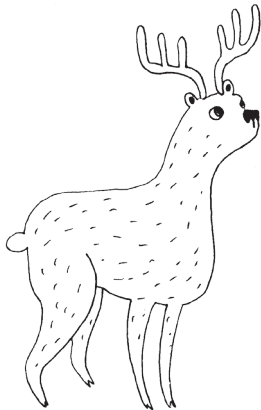
Saat massaluennolla hallitsemattomia repeilypuuskia, jotka peittävät luennoitsijan puheen alleen. Ympäriällä istuvat mulkoilevat sinua paheksuvasti, mutta se vain pahentaa hysteriaasi.

Vaaka

Pelkäätkä sänkyysi alla olevan hirviö, ja uskaltaudut kurkistamaan sinne yöllä. Löydätkin sieltä jotain paljon pahempaa: Donald Trumpin.

s k o o p p i

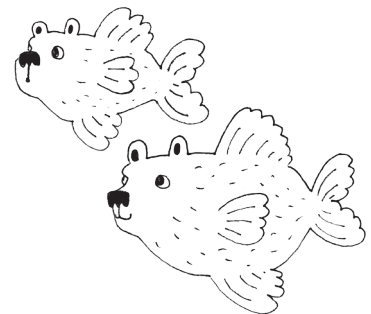

Kauris

Jumitut Portsun pyöröoven sisään. Sen sijaan, että joku tulisi kohteliaasti apuun, kaikki ympärillä olevat osoittavat ja nauravat.

Vesimies

Twistat villisti osakuntabileissä ja saat housuihisi/meconhelmaasi komean repeämän –tietenkin sellaiseen kohtaan, jota ei saa mitenkään piiloon.

Kalat

Lähdet viikonlopuksi maakuntaan ja huomaat junassa pohtivasi, jätitkö kahvinkeitin päälle. Ajatus vaivaa sinua koko reissun ja ajaa sinut hulluuden partaalle.

“Jos ei kato silmiin, ni tulee huono seksielämä. Mikään ei siis muutu!”
- Tatja M. skoolatessa, UE2

”Mikä on se toinen keltainen hedelmä? Maissi!”
- Iikka T. pohtii salaattinsa sisältöä

”*Rakas onnea matkaan, sinä ansaitset turpaan.*”
”Onks tää Tauski-edition?”
Maria D. Ja Milla A. VVK:ssa

”Tämä on lempiesineeni – sauva.”
Niina L. vaihtaessaan laulunjohtajan virkaa

”Haluutko pitää historiallisen puheen?”
”Mä en tiä mitä sanoa.”
Tiera H. vaihtaa historioitsijan virkaa

”Että tota viinaa, kiitos.”
Matti R. päättää puheen itselleen VVK:ssa

Yhdessä - Tillsammans

Vuosijuhlat 25.3.

Vanhalla Ylioppilastalolla